

DONDERDAG

6 AUGUSTUS.

UTRECHTSCH

PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

De gewone audientie van den heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht zal op Zaterdag den 8. Augustus aanstaande geen plaats hebben.

UTRECHT 6 Augustus. Maximum en Restitutie van onderstand.

Hoogst belangrijk achten wij ook de opmerkingen, in het *Regeringsverslag over de verrichtingen aangaande het armbestuur* voorkomende, nopens het maximum van den onderstand en de restitutie of teruggave van den verstrekt onderstand. Volgens art. 25 der Armenwet wordt elk jaar in December door de verschillende Gemeenteraden een tarief vastgesteld, aanwijzende het hoogste cijfer van bedeeling voor het volgende jaar. Bedelingen door eenig Gemeente Bestuur volgens dat cijfer gedaan aan elders armelastige, kunnen van het Bestuur worden teruggeworpen, volgens de bepaling van art. 41. Deze schijnbaar zoo eenvoudige voorschriften gaven in de praktijk mede tot vele bezwaren aanleiding, geheel voortvloeiende uit de verkeerde inzichten der Gemeente Besturen.

Bij een wet, wier beginsel het is de armenzorg aan de liefdadigheid over te laten, is het duidelijk, dat het maximum, van den Burgerlijken onderstand moet blijven binnen de gewone Diakonale bedelingen. De Burgerlijke arme moet in ongunstiger toestand verkeren, dan het lid van een gevestigd Kerkgenootschap. Hierin moet een materiële prikkel gelegen zijn voor de lagere standen, om zich door een zedelijk en goed gedrag, des noodig, de hulp der Kerk niet onwaardig te maken. In het tegengestelde geval looft het Burgerl. Bestuur, door zijn hoogere bedeeling, *premie* uit voor verwaarloozing van Kerk- en Schoolbezoek, voor zedeloosheid en verwaarloozing.

Het verslag berigt intusschen, dat het wekelijksch bedrag van den onderstand in vele gemeenten zoo hoog gesteld is, dat het zeer verre overtreft het hoogste loon, dat krachtvolle gezonde werklieden verdienen; dat men daarbij meer schijnt te hebben gedacht aan *onderhoud* met zekere ruimte, dan wel aan *onderstand*. Als reden van dergelijk noodlottig en ongerijmd stelsel wordt opgegeven, dat dergelijk hoog maximum een middel zoude zijn tot het voorkomen van moeilijkheden bij het terug vorderen van den onderstand volgens art. 41. Wij zouden hierin juist eene aanleiding tot groote moeilijkheden zien. De gemeente besturen mogen zich wel doorringen van het beginsel, dat men in deze voor anderen geheel op denzelfden voet moet handelen als voor zichzelf. Het maximum van eene bepaalde plaats geldt gelijkelijk voor alle zich daar bevindende armen, en eene hoogere bedeeling daarbij aan den elders armelastige verstrekt zoude van het betrokken bestuur in geen geval in regten kunnen worden teruggeworpen. Handelen de gemeente besturen echter in dit opzicht ter goedertrouw met elkander, zoo eischt diezelfde goede trouw, en ook administratieve orde en regelmatigheid, dat de voorgeschoten gelden worden terugbetaald.

Vele Gemeente Besturen zijn hierin hoogst nalatig en niet zelden meer dan een, ja, twee en drie jaren achteren. Hetzij dit nu voortspuit uit den slechten of verwarden toestand der gemeentelijke finantie of uit onwil, om zoo onvruchtbaar aangewende gelden terug te geven, zooveel is zeker, dat het een laakbaar verzuim in de vervulling van wettige verplichtingen daartelt. De wet geeft hiertussenkomst der administratieve magt, of naar den gewonen regter (art. 72). Konden de verschillen over het verhaal en verhaalbaar bedrag van den onderstand steeds lange den eersten weg verkregen meentebesturen gaan toch niet ligt over tot regtsgeindgaande formaliteiten van Raadsbesluit, regtsgeleerd advies en toestemming der Staten (art. 194 en 199 gem. W.). Intusschen schijnt de inroeping van het hooger administratief gezag in deze weinig afdoende, daar zijne tussenkomst zich bepaalt tot aanschrijvingen, die al te ligt ter zijde worden ge-

legd. Men mag echter vragen, of de Ged. Staten in dezen niet krachtiger zouden kunnen tusschen beiden treden door toepassing van art. 212 in verband met 204 der gemeentewet? Wettig erkende en opeischbare schulden ter zake van verplegingskosten behoren zeker tot die uitgaven, die, ook tegen den wil des Raads, op de plaatselijke Begrotingen kunnen gebragt worden: en eenmaal hierop aangewezen zoude de betaling spoedig volgen. Hoe dit echter zij, een afdoend middel blijft in allen gevallen het instellen van eene gewone Burgerlijke regtsverordering tegen het nalatige Gemeente Bestuur en het ware wellicht in het belang eener goede administratie wenschelijk, dat sommige Besturen op deze wijze somtijds genoodzaakt worden aan hunne verplichtingen te voldoen.

Het is natuurlijk, dat het maximum van den onderstand voor alle gemeenten niet hetzelfde kan zijn: dat zelfs de bedeeling in kategoriën, naar gelang van het jaargetijde, de getalsterkte der gezinnen, de leeftijden en lichaamskrachten (art. 25) in verschillende plaatsen, wel eens eenig verschil zal moeten opleveren, maar toch is het te wenschen, dat hierin zooveel mogelijk gelijkvormigheid heersche. De verscheidenheid mag alleen een gevolg zijn van den aard der zaken, — dat bijv. het leven en derhalve ook de armenverpleging in Rotterdam en Amsterdam duurder is dan in eene plattelandsgemeente van Gelderland of Overijssel — maar niet van bloote willekeur. Dat dit laatste maar al te dikwerf het geval is, leert het verslag in treffende voorbeelden. Zoo deed zich het geval voor, dat in twee gemeenten van dezelfde provincie, voor dezelfde categorie van behoeftigen en onder dezelfde omstandigheden, het maximum van den wekelijkschen onderstand in de eene was bepaald op 30 cents en in de andere op f 6,50.

Wij juichen het toe, dat de Hooge Regering door tusschenkomst der kollegiën van gedep. Staten de Gemeente-besturen op dergelijke daadzaken heeft opmerkzaam gemaakt en tot het nemen van andere maatregelen opgewekt; wij zien met dubbele belangstelling het Verslag over 1856 tegemoet, waarin ons de vermelding der aanvankelijke uitkomsten van die pogingen wordt toegezegd; maar wij blijven intusschen overtuigd, dat, waar men de armenwet nog zoo weinig in hare bedoelingen en in haren waren geest ziet naleven, de weinig voldoende uitkomsten geenszins aan hare bepalingen zijn toe te schrijven. Onkunde bij vele gemeente besturen, onwil bij vele diakoniën, zijn hiervan de eigenlijke oorzaken, die alleen langzamerhand kunnen worden weggenomen door gestadig toezigt van de zijde der Hooge Regering en het verspreiden van betere inzichten over alles wat de armenzorg betreft.

Het is thans zeker, dat de krachtige houding van den Franschen gezant te Konstantinopel de wijziging van het Turksche kabinet noodzakelijk heeft gemaakt. Niet alleen had de heer de Thouvenell geprotesteerd tegen de verkiezingen, gelijk die in Moldavië waren doorgedreven, met verkrachting der wet en der regten van de kiezers, maar hij had gedreigd met dadelijke afbreking der diplomatieke betrekkingen tusschen Frankrijk en Turkije, als aan zijne billijke eischen geen gehoor werd verleend. Ook Rusland, Pruisen en Sardinië moeten zich in gelijken zin verklaard hebben, en er bleef dus niets anders over, dan dat het ministerie aftrad, dat gemeend had, gerust te kunnen wezen op de verklaring van den Britschen gezant, lord Redcliffe, dat hij alle gevolgen van de weigering der Porte, om gehoor te verleen aan de eischen van Frankrijk, voor zijne rekening nam. Engeland, dat stellig genoeg te doen heeft in China en Indië, kon zeker geene nieuwe verwikkelingen in het Oosten begeeren, en het zal dus begrepen hebben, iets te moeten toegeven, al moest het ook daarvoor zijn gezant teleur stellen. Wat nu de gevolgen zullen wezen van de ministeriële wijziging te Konstantinopel, is nog niet te voorzien, en het blijft voor de Porte is nog niet te voorzien, en het blijft voor de Porte eene groote moeilijkheid, een besluit te nemen, met het oog op de tegen elkaar overstaande eischen der Westmagten, zonder den een of den ander te grieven.

Intusschen brengt men de reis van keizer Napoleon naar Osborne bepaald in verband met den staatkun-

digen toestand, en het is dus wel mogelijk, dat op Osborne, waar ook eenige Britsche en Fransche staatslieden met hunne vorsten zullen bijeenkomen, de zaak van de Donauvorstendommen zal worden geregeld.

Bij die regeling heeft zeer zeker Engeland groot belang, dat in Indië zoo groote bezwaren te overwinnen heeft. Onder Londen zal men zien, dat men er vrij bepaalde berichten heeft omtrent de vermeestering van Delhi. Hoeveel bijzonderheden daaromtrent ook worden medegedeeld, geloof kan men er nog niet aan hechten, omdat zeker de regering het meeste belang er bij heeft, zulk een feit dadelijk bekend te maken, als zij het kende; en de regering zal toch niet het laatst ingelicht wezen.

Behalve de reeds gezonden 23,000 man, zullen binnen enkele dagen weder 7,000 man naar Indië zijn ingescheept. Men kan uit een enkel gegeven onder Londen opmaken, hoe ontzaglijk veel de overtocht dier troepen kost.

In Engeland heeft men er van gesproken, dat Rusland de hand in den Indieschen opstand zou hebben. Dit wordt echter ten stelligste en op goede gronden bestreden door bijna alle Europ. bladen. Uit het verslag van den goev. generaal moet het buitendien blijken, dat geene buitenlandsche magt in het minst in de munitie der troepen gemoed is. De Russisch-gezinde *Nord* schrijft over deze aangelegenheid zelfs het volgende:

„Niet alleen gelooven wij geenszins aan het einde van de Britsche heerschappij in Indië, maar wij wenschen dat einde niet. Zoolang niet het Indische menschenras beschaafd genoeg is om zich zelf, op het voorbeeld van de Vereenigde Staten, te besturen, is het wenschelijk, in het belang der Hindoesche volkstammen, dat de natie, welke de Indië bezit, geene andere zij dan de Engelsche. De kiemen, welke door Groot-Brittannië worden gelegd, zijn van dien aard, dat zij later de beste vruchten kunnen opleveren voor het geheele mensdom en de algemeene beschaving.”

— Z. M. heeft benoemd tot minister van Staat den heer mr. A. J. Duynmaer van Twist, laatstelijk goeverneur-generaal van N. Indie; — tot referendarissen bij het dep. van Binn. Zaken; jhr. E. W. J. Six tot Oterleek en mr. M. M. van Baumbaker.

— Z. M. heeft benoemd tot adv.-generaal bij het Hof in Noord-Holland mr. M. Schooneveld PJZn; tot off. v. Justitie te Utrecht mr. A. W. Wichers, thans regter in de arr.-regtb. te Groningen.

— Bij Zr. Ms. besluit is benoemd tot plaatsverv. kantonr. te Utrecht mr. O. Braet Bisdop van Gattenbroek.

— Z. M. heeft W. L. van der Upwich eervol ontslagen als griffier bij het kantongereg (2de kanton) te Amsterdam en in deszelfs plaats benoemd mr. J. Ploos van Amstel, advocaat aldaar.

— Z. M. heeft benoemd tot hoogstdezelfs ordonnans-officier den 1. luit. C. A. de Favauge; — bij het 1. reg. inf. tot majoor L. G. Wolbert; tot 1. luit. J. F. J. Steignart; — bij het 7. reg. tot luit. H. Eilbracht; — bij het 2. reg. vest.-art. tot kommandant den luit.-koll. G. J. Stieljes; — bij het korps pontonniers tot kom. den majoor J. W. Tichler.

— Z. M. heeft benoemd tot adelborsten 1. kl. bij de zeemagt: J. H. Benthem Reddingius, L. J. E. Hagenius, A. J. Thurkow, J. W. Visser, F. H. van der Kop, C. E. Uhlenbeck, C. ten Bosch, J. Isebre Moens, C. C. Vermeer, J. J. Engelaart, C. Schuylenburg, J. J. le Fevre de Montigny, jhr. T. E. de Brauw, G. M. Schuurman, C. J. Marin-kelle, A. J. Willekens, H. H. Broers, H. B. van Daalen, C. de Klopper, C. A. Niesen, J. M. H. Bervoets, K. A. Stakman Bosse, P. E. Winkelman, G. J. W. Hooghvinkel, J. P. Mercier, L. D. A. Fontein en J. D. Hooglandt; en tot 2. luitenants bij het korps mariniers J. P. Smith en A. H. W. de Gelder.

— Bij beschikking van den minister van N. is de adelborst bij de Kon. Akademie A. E. benoemd tot adjuvant bij den scheepbouw te Amsterdam.

De *Oost. Zeitung* bespreekt de zaak van Indië, en beweert, dat Engeland die landen tegen elkander prijs moet herwinnen. Het verlies van Indië — zegt de schrijver — zou een dubbel verlies zijn: de schade van die landen verloren te hebben, en ten andere ze welligt in de magt van eene andere Europesche mogendheid te zien vallen. De Indianen kunnen niet op zich zelve staan; zij moeten onderworpen zijn aan eenige beschaafde mogendheid. Om

zich is, Azië te beschermen, zal Engeland hulp nodig hebben en wel van eene bevriende mogendheid, want wellicht komt de tijd spoedig, dat Engeland zal moeten strijden aan de boorden van de Nawa en aan de oevers van den Ganges. Tot heden is Engeland geen aangename bondgenoot geweest, doch het zal het moeten worden. De tijd zal voorbij zijn, dat het alleen op zich zelve zal kunnen staan. Wij (Oostenrijkers) zijn vrienden van Engeland, en wij verheugen ons echter in de kastijding, die het ontvangen heeft; want die kastijding is verdiend, zij is nuttig voor Engeland's staatkundige verandering. Europa en de Europeasche beschaving hebben Engeland noodig, maar Engeland kan ook niet buiten hen.

Volgens brieven uit Napels, zou Z. M. koning Ferdinand II, op het door Z. H. den Paus gegeven voorbeeld, besloten hebben ook eene reis door zijne Staten te doen, ten einde zich van de wenschen en behoeften der bevolking in de verschillende provinciën persoonlijk te overtuigen.

Uit Innspruck schrijft men van 31 Julij, dat in den avond van den 26. verscheidene Italiaansche spoorweg-arbeiders eene herberg te Neumarkt verlieten, met de bedreiging van den eersten Duitser te zullen doden, dien zij ontmoetten. Een beambte van het distrikt was hun eerste slagtoffer, waarna zij nog drie of vier personen zware wonden toebagten. Met behulp der gendarmes zijn twintig hunner in het gevang genomen. Met de instructie is reeds een vang gemaakt.

WIEN, 3 Augustus.

Naar men uit goede bron verneemt, bevindt de Keizerin zich weder in gezegende omstandigheden, en is dit de reden waarom zij den Keizer niet naar Hongarije zal vergezellen.

In de kwestie der Vorstendommen zal ons kabinet zich aan art. 34 van het verdrag van Parijs houden, dat niet van de vorming van een nieuwen staat, maar alleen van de definitieve organisatie der Vorstendommen spreekt.

TRIEST, 3 Augustus.

Volgens berichten uit Konstantinopel, heden alhier ontvangen, heeft de Fransche gezant, de heer Thouvenel, zijn protest tegen de verkiezingen van Moldavië, door eene formeele verklaring laten volgen, dat, zoo de verkiezingen in Moldavië, die met bedrog en geweld hebben plaats gehad, niet werden vernietigd, hij order had, alle staatkundige betrekkingen met de Porte af te breken, en Konstantinopel te verlaten. Ten gevolge van deze verklaring was de Sultan genoodzaakt geworden, zijn ministerie te veranderen.

BERLIJN, 4 Augustus.

Het protest van Frankrijk, Pruisen, Rusland en Sardinië tegen de wederrechtelijke verkiezingen in Moldavië is te Konstantinopel aan de Porte overgegeven. Indien de Porte die verkiezingen niet wil vernietigen, zal Pruisen, en waarschijnlijk ook de andere zich vereenigd hebbende mogendheden, alle diplomatieke betrekkingen met Konstantinopel afbreken.

Uit Kopenhagen wordt van den 3. Aug. gemeld: „De heeren Carmichael, Brett, Glas en Westenholz hebben vergunning ontvangen tot aanleg van eene onderzeesche telegrafische linie tusschen Engeland en een der noordelijk van Tonring gelegene punten op de Westkust van Denemarken; de concessie loopt voor den tijd van 25 jaren.”

Bij het kasteel Sans-souci zal, daar het te klein is voor het hof en voor de vorstelijke bezoeken, die er gedurig ontvangen worden, nog een paleis worden aangebouwd.

De oorzaak van den vreeselijken brand te Traarbach is nu bekend. De kinderen van een schoenlapper hadden, terwijl hun vader afwezig was, eene struif gebakken, en deze met de gloeiende pan in het hooi verborgen, toen zij hem beschonken en vloekende hoorden te huis komen. Weldra brak de brand uit en verspreide zich met eene ongeloofelijke snelheid.

BERLIJN, 4 Augustus.

Wij hebben per telegraaf berigt, dat Keizer Alexander, vergezeld van prins Gortchakoff, den 1. Aug. te Petersburg is teruggekomen.

Eene andere dépêche uit Petersburg deelt 't bevestigend mede, dat de scheepskapitein Lichareff, kommandant van het station Astrabad, eene stad in de Perzische provincie van denzelfden naam, aan de Zuidkust van de Kaspische zee, den 24. Mei troek alwaar zich een stam Turkomansche zeeroovers had verschanst, heeft bemagtigd en vernield. Een Russische koerier en verscheidene Perzische gevangenen waren bevrijd geworden.

De Koningbergische Zeitung deelt een berigt mede, volgens 't welk het legerkorps van Schamyl bij dreven met een verlies van bijna 400 man. De Russen hadden 8 doden en 49 gekwetsten gehad.

ENGELAND.

LONDEN, 4 Augustus.

De Globe berigt, dat de versterkingen, die naar

Indië worden gezonden, het noodzakelijk zullen maken, dat eenige kolonels tot generaals-majoor worden bevorderd, om het bevel over brigades te kunnen op zich nemen. De artillerie wordt vooral zeer versterkt, en generaal Dupuis gaat van hier, om er het kommando over op zich te nemen. De overtocht van twee regementen, pas te Southampton op twee stoomboten ingescheept, zal voor die 2,000 man alleen 12 tonnet gouds kosten. Omtrent de Indische zaken verneemt men nog, dat bij het vertrek van de Colombo te Bombay algemeen het gerucht verbreid was, dat Delhi was gevallen. Dat gerucht, door de handelaars voor stellig gehouden, wordt nog door de Bombay Telegraph and Courier bevestigd, die zegt, dat Delhi werkelijk is vermeesterd. 7000 muniters waren over de kling gejaagd. Van den 8 tot den 12 was de stad gebombardeerd, en daarop had de bestorming plaats gehad, zoodra er bres was geschoten. Bijzonderheden van de gelukkige bestorming waren er nog niet, maar de strijd was roemrijk geweest; de muniters hadden wanhopig gestreden; de straten waren overdekt met doden of stervenden; tot het uiterste is de verdadiging volgehouden. De overgeblevenen zijn in het paleis gebleven, dat slechts eene kortstondige wijkplaats kan wezen; het geslacht is er tegen gerigt en weldra was ook dat laatste steunpunt voor de muniters verloren. Het verlies van de zijde der Engelschen is groot en helaas zal de droevige tijding van het sneuvelen van zoovele Britten in Engeland groote rouw brengen; maar de hoofdzetel van den opstand is gevallen, en de geheele oproerige beweging zal nu weldra kunnen bedwongen worden.

Tot zoover het verhaal van bovengenoemd blad; maar vergeten niet, dat, ofschoon ook Britsche bladen de bemagtiging van Delhi hebben medegedeeld, de Bombay Times van den 1. Julij bepaald het berigt weerspreekt, en dat buitendien van wege de regering niets van de vermeestering is bekend gemaakt. En de regering zou zulk een feit stellig weten moeten.

De Indische firma's, of personen, met Indië bekend, beweren echter, dat, bij de gebrekkige telegrafische gemeenschap of geheel gemis van deze, de inboorlingen veel sneller tijding ontvangen dan iemand anders, uit hoofde Delhi het middenpunt is van vertakkingen, die zich tot op alle punten van Indië uitstrekken, en de Indische snelloopers den afstand in ongeloofelijk korten tijd afleggen.

Omtrent de gruweldaden der muniters blijven er vreeselijke verhalen in omloop. Uit Indië wordt ook nog gemeld, dat daar werd verhaald, dat de opstand der Cipajers in Perzië bekend was geworden, en dat men thans Herat niet wilde of zou willen ontruimen.

De Daily-News beschouwt de algemeene ontbinding of muniten van het leger in Bengalen als eene hoogst ongunstige gebeurtenis. „Britsch-Indië,” zegt het blad, „beslaat 700,000 vierkante mijlen, en bevat 130 millioen inwoners. De Indische staten, omringd door- of aangehecht bij Britsch-Indië, beslaan ongeveer 800,000 vierkante mijlen met 200 millioen inboorlingen. Met uitzondering van Burmah en Nepal, hebben deze staten door traktaten met het Engelsche goevernement afstand gedaan van zelfverdediging en diplomatieke betrekkingen, doch aan geen is het verboden, en zelfs sommigen zijn verplicht eene afzonderlijke legermacht op de been te houden, waarvan de gezamenlijke sterkte 400,000 man bedraagt, zijnde 100,000 man meer dan het vereenigde Engelsche en Indische leger. Van de bovengenoemde 700,000 vierkante mijlen zijn 136,000 besloten in Madras, 120,000 in Bombay en 444,000 maken middellijk of onmiddellijk Bengalen uit, terwijl het getal inboorlingen op dit uitgestrekt grondgebied 80 millioen zielen belooft.” Het genoemde blad neemt geenszins de bewering aan, dat de opstand als louter militair kan beschouwd worden, en noemt het een zelfbedrog. Door middel van het leger geschiedde al het uitvoerend bewind in Bengalen, en het Engelsche beheer heeft dus thans aldaar opgehouden te bestaan.

De onderkoning van Egypte wordt op nieuw in Engeland verwacht.

Ledru Rollin heeft eene klagte van laster tegen den Times bij den regter ingediend. Dit kan een belangwekkend proces worden, met het oog, op de beschuldiging, die de Fransche regering tegen hem volhoudt.

Uit Amerika verneemt men, dat de oproerige beweging in Kansas slechts het werk is van eenige politieke fortuinzoekers van Lawrence, welke dien staat weder aan het woelen wilden brengen. De goeverneur Walker had de troepen der Vereenigde Staten onder de wapenen geroepen, om de orde te herstellen. Hij hoopte dit zonder enig bloedvergieten te kunnen doen, doch was tevens besloten des noods geweld te gebruiken.

Uit Vera Cruz zijn tijdingen ontvangen tot 7 Julij. Vicario, hoewel herhaaldelijk verslagen, was nog niet tot onderwerping gebragt. De schatkist was, naar men zeide, ledig, het vertrouwen in de regering over het algemeen geschokt, en de toestand

des lands ongunstig. In Mexiko, Puebla en Quare-taro hadden de progressisten bij de verkiezingen de zege behaald.

Ken dagblad van Mexiko geeft verslag van een twist en tweegevecht in de straten van die hoofdstad tusschen den heer Dubois du Luchet, aan de eene zijde, en den heer de Gabriac, gezant van Frankrijk, aan de andere zijde, uithoofde van het weigeren van een saluut der schepen. Op bevel van den president Comonfort, was de heer Dubois du Luchet verbaanen, als een voor Mexiko gevaarlijk vreemdeling.

— 5 Aug. Gec. 90³/₈; Sp. 3 pCt. 41³/₄; 1¹/₄ pCt. 24⁷/₈; Rusl. 5 pCt. 112; 4¹/₂ pCt. 98; Holl. 4 pCt. 98¹/₄; 2¹/₂ pCt. 64; Sard. 5 pCt. 89.

FRANKRIJK.

PARIS, 4 Augustus.

Uit Moldavië blijven de tijdingen slecht. Op de lijst van hen die als groote grondeigenaars verkozen zijn, komt niet een naam voor van hen die geacht kunnen worden de meening der bevolking te vertegenwoordigen.

Een groot aantal inwoners van Moldavië heeft tot de Europeesche konsuls te Jassy een adres gerigt, waarin er op gewezen wordt, hoe de regering, na de nederlaag bij de verkiezingen der geestelijkheid geleden, in den nacht van 7 op 8 Julij allerlei maatregelen heeft genomen, die der hoofdstad het voorkomen gaven eener in staat van beleg gestelde stad. Zij komen met kracht op tegen dit stelsel van intimidatie op een tijd, dat het land eene algeheele vrijheid behoort te genieten, en nemen de konsuls tot getuigen, dat bovengenoemde maatregel volstrekt niet geregtvaardigd werd door eenige handeling der bevolking, daar de rust geen oogenblik verstoord was.

Behalve dit adres hebben de konsuls nog een stuk ontvangen van de leden der geestelijkheid, waarin dezen zich beklagen, dat zij midden in den nacht door de gendarmes gewekt en naar de stombus gebragt zijn.

De akte van beschuldiging in zake van het komplot tegen het leven des Keizers is een zeer uitvoerig stuk. Het schijnt, dat reeds op het einde van 1856 het ontwerp werd beraamd en dat men het tijdstip der verkiezingen voor het wetgevend ligchaam als het gunstigste ter uitvoering beschouwde. Uit de brieven van Mazzini en Campanella, Massarenti en Tibaldi, in de akte vermeld, blijkt, dat het komplot tegen het leven des keizers was gerigt; dat Campanella en Massarenti onder de leiding van Mazzini de zaak van uit Londen bestuurden en dat Tibaldi te Parijs met de regeling der uitvoering was belast, welke aan Bartoletti en Grilli was opgedragen. Deze laatste verklaarde, dat Massarenti hem had gezegd, dat Mazzini voor den moord des keizers hem 50 gouden Napoleons zou geven, die hij ook ontvangen had, en dat te Parijs Tibaldi hem de tot de uitvoering bestemde dolken had gegeven. Bartoletti beweert echter, dat zij alleen in last hadden de gangen des keizers te bewaken en daarvan aan Mazzini berigt te geven. Ledru Rollin, dien Bartoletti met zijn Italiaanschen tongval Rodrone Rolline noemt, was tegenwoordig, toen Mazzini aan Bartoletti den last gaf, en Massarenti zou hem gezegd hebben, dat de gelden, welke hem uitgereikt werden, van Rodrone Rollini afkomstig waren. De overige bijzonderheden, in de akte van beschuldiging voorkomende, zijn reeds vroeger medegedeeld. Het blijkt echter, dat men niet heeft afgezien van de verzwarende omstandigheid, vermits de aangeklaagden worden beschuldigd in 1857 een komplot te hebben beraamd, dat een aanslag op het leven des keizers ten doel had, welk komplot, vermits het reeds eene handeling ten gevolge had, welke volbragt of begonnen werd om de uitvoering van het doel voor te bereiden, eene misdaad daartelt, voorzien bij art. 89 van het Code Pénal.

De geruchten omtrent de inneming van Delhi schijnen ongegrond te zijn.

Het geschil tusschen Spanje en Mexiko nadert zijne oplossing. De heer Lafarga moet zich om nieuwe instructiën in persoon tot zijne regering wenden. Spanje zou zich in dezen waarschijnlijk niet zoo gemakkelijk laten vinden, ware het niet, dat een oorlog den in Mexiko gevestigden Spanjaarden in hun grondbezit groote verliezen zou berokkenen.

Den 15. Aug. zal eene amnestie verleend worden, 150 gevangenen weet men reeds zeker, dat genade zullen erlangen.

Het gerucht wil, dat, overeenkomstig het voorstel, door Ledru Rollin in zijn schrijven aan de Engelsche bladen geopperd, in Engeland eene vervolging tegen hem zal worden ingesteld.

De heer Ouel y Rente, die voor eenige jaren de infante Josefa, schoonzuster van koning Isabela gehuwd heeft, is met zijn gezin hier aangekomen. Daar zijne echtgenote eene oude vriendin en spiegelgenoot der keizerin is, heeft H. M. haar zeer hartelijk ontvangen en met haar gemaal op St. Cloud genoodigd.

In een rapport van den kontre-admiraal Guérin, opperbevelhebber der scheepdivisie van Reunion en

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.